

A kapitány ur
megmentése

Tombácz Károly huszárkapitány sértetlenül került haza a háborúból, pedig ugyancsak benne volt a legnagyobb veszedelmekben. Ragyogó kedélyű, mulatós fiú volt Tombácz Károly, talán senkinek annyi ragaszkodó barátja, mint neki. A legénységéhez pedig a legmelegebb szívvel vonzódt. Nem csak a háború hírére, hanem mindig. Összegyűjtötte fiait a kázinóban, mindig akadt alkalom, hogy megittasson velük néhány pohár bort, bajaik után érdeklődött, azokon nyomban segített, valósággal az ügyvédjük volt. Közigazgatási, hírségi ügyekben közbenjárt, hozzátartozók lakodalmán násznagy volt, reggelig táncolt a menyecskékkal, a lányokkal, elment komának, elment disznótorba, — hát kiért rajongjon a huszár, ha nem az ilyen emberért; aki tudta, hogy ez a sok viharezett katona mind az ő vére, ezekhez kell huznia.

Már készen állt a szakasza, hogy az első érbeszítésre azonnal induljon a harctérre, mikor reggelenként, a színter csak festmozsáknak számító gyakorlatokon valami különös dolgot vesznek észre a megfigyelésekkel is bajlódók.

Az egyik lóra szalmabábu van kötve, maga a ló ott nyargal a vén fiúk között — tudja az ilyen már kiülről a regulát —, aztán a huszárok néha vad iramba fognak, körül fogják, hujhujoznak, örült lelkesedésben törnek ki, megint elszélednek.

— Játsszanak szegények, jegyezte meg egy szentimentális lélek. Ki tudja, hányan jönnek vissza közülük! Az ember nem csak apró pendelyes korában gyerek, megmaradnak benne felnőtt korában is a régi tulajdonságok.

Hát játszátki magukat, nem zavarta őket senki. Legalább eltelt reggelenként ezzel is egy óra. Még meszelőrudakat is szereztek, utánozzák a pikás közalkotakat! — vége-hossza nem akart lenni a dolognak.

— Voltaképpen mit csináltok ti? — kérdezte egyszer valaki.

— Paksziónk.
— Érdekes passzió.
— Kinek mihez van kedve?

Mondtam már, hogy Károly sőtgor szeretett mulatni, háboruba indulás előtt fokozott mértékben gyakorolja az ember ezeket az erényeket, hát megeseit, hogy egy reggel egyenest a Kassából lovagolt ki a kaszárvába s bár hallatlanul győzte a szeszt s a monarchia legjobb lovasai közé tartozott, — pillanatra mégis megingott a nyeregben.

Abban a pillanatban felhangzik a szakasz csatakiáltása:

— Mentsük meg a kapitány urat!
Vágtatnak, körül fogják, sűrű körültette a sor, akkor se eshetne le a lóról, ha már nem élne.

— Hát titeket mi a fene esz? — tordeli Tombácz a szót.

Akkor derült ki, hogy mit jelentenek a reggeli gyakorlatok. A jó fiúk el voltak rá készülve, hogy a háboruban veszélybe kerülhet a kapitányuk, már pedig ne adja a fölséges Atya-uristen, hogy baja is történjék. Ezért fundálták ki az eshetőségeket a megmentésére, ha arra kerülne a sor. Olyan főpróbára, amelyen most adódott, mikor megbíltak a nyeregben, gondolni se mertek volna. Mintha csak nekik rendezte volna meg.

Hát haza is jött Károly sértetlenül, itthon ölte meg idő előtt a sietős életmód. Amikor ugyanis a huszárai nem vigyázhattak rá.

A Széchenyi-téri autókarambol ügye
a törvényszék előtt

Felmentették a gondatlansággal vádolt építész, mert a szerencsétlenségért a szerencsétlenül járt motoros a felelős

(A Délmagyarország munkatársától) November 9-én sulyos autómotorokékpárszerencsétlenség játszódott le a Széchenyi-téren, közvetlenül a Tiszaszálló és a törvényszék sarkán. A törvényszék oldalán, a Wesselényi-utcából haladt a tér fel Buga Károly motorokékpáros. Amikor a sarokra ért, éppen akkor haladt arra a téren Csapó Sándor kecskeméti építész autóján. Pillanatok alatt megtörtént az összütközés. A karambol olyan heves volt, hogy a motoros lerepült gégről és sulyos sérüléseket: agyrázkódat és bordatörést szenvedett. Megindult a nyomozás és ennek során az ügyesség gondatlanságából elkövetett súlyos testi sértés címen vádiratot adott ki Csapó Sándor építész ellen. Az ügyet kedden tárgyalta a szegedi törvényszék Rónay-tanácsa.

Csapó Sándor azzal védekezett, hogy nem terheli felelősség, nem követett el gondatlanságot vagy hanyag-

ságot, a közlekedési szabályok szerint vezette kocsiját. A motorokékpáros olyan gyors ívben fordult be a tér felé, hogy szinte nekirohan az autónak.

Kihallgatták Buga Károlyt, valamint a szemtanúkat és a szakértőket. A bizonyítás lefolytatása után a törvényszék felmentette a vádlottat a vád alól. Az ítélet indokolása megállapítja, hogy a motorokékpár nem mellékvonalon haladt, a közlekedési szabályok szerint olyan lassú tempóban kellett volna haladnia, hogy azonnal meg tudjon állni. Ezzel szemben sokkal gyorsabb tempóban vezette gépét és így a veszélyes fordulóban nem tudott azonnal fékezni. A bizonyítási eljárás nem szolgáltatott adatot, hogy az autó a megengedettnél gyorsabban haladt volna. Ilyen módon a karambolért a motorost terheli felelősség és az autó vezetőjét fel kellett menteni. Az ítélet jogerős.

A férj összeszurkálta feleségét,
az asszony mentővallomást tett a főtárgyaláson

(A Délmagyarország munkatársától) Véres családi harc játszódott le november 26-án Dombegyházán. Csak egy bravúrosan végrehajtott műtétnek köszönhető hogy a közelharc nem követelt halálos áldozatot. Bánszki János 44 éves gazda aznap délután ittas állapotban tért haza. Kötekedni kezdett feleségével és a vita hevében ismét szóba került a házastársak között a ház eladás ügye. Bánszkiné Kovács Agnes tiltakozott a ház eladása ellenben a felindult, ittas férfi tovább érvet, hogy most már el kell adni a házat. Egyre élesebbé vált a szóváltás, a házastársak egymásra támadtak, eközben Bánszki előkapta bicskáját és vad erővel hasbaszurta feleségét. Bánszkiné összeesett, igen sulyos állapotban vitték be a makói kórházba, ahol sikerült megmenteni az életnek. Bánszkit nemsokkal a véres harc után letartóztatták a csendőrök, az ügyesség szándékos emberölés kísérlete miatt adott ki ellene vádiratot és az ügyet kedden tárgyalta a szegedi törvényszék Rónay-tanácsa.

A törvényszék előtt Bánszki, akit fogházról állított elő a vádlottak padjára, szinte sirva, kétségbeesve mondogta el vallomását. Törédelmes beismerő vallomást tett. Kijelentette, hogy védekezni sem akar, szánja, bánja bűnét, szeretné meg nem történné tenni. Nem tehet róla, annyira elfogta az indulat.

Dramai jelenetek közben hallgatták ki ezután Bánszki Jánosné, aki szánakozva nézett a vádlottak padján ülő férjére és valóságos mentővallomást tett mellette. Kijelentette, hogy nem kívánja férjének megbüntetését, csak egy kívánsága van, férje minél előbb hazakerüljön, ahol sok munka várja. Vallomása során szinte önmagát vádolta, elmondta, hogy ellentmondott az ittasan hazatért férjével, a szóváltás hevében mérgében először fellökte az urát és ekkor történt, hogy a felindult ember előkapta bicskáját. Elmondta, hogy a legpéldásabb családi életet éltek hosszú évek óta, azelőtt sohasem veszekedtek, most valami fatális véletlen keverte fel a békét. Vallomása végén felmentő ítéletet kért, sérülése azóta meggyógyult.

Dr. Ács Sándor törvényszéki orvosszakértő véleményében elmondta, hogy a véletlenes múlt, hogy a szúrás nem okozott halálos sérülést. Olyan sulyos sebet ejtett a bicska, hogy a makói kórházban valósággal bravúros műtétet hajtottak végre. A kés ugyanis behatolt a gyomorgödörbe és

a szívet is megsértette. A törvényszék ezután kihirdette ítéletét, amelyben bűnösnek mondotta ki Bánszkit szándékos emberölés kísérletében, de az enyhítő szakaszok alkalmazásával négyhónapi fogházra ítélte, tekintettel arra, hogy felesége sem kérte megbüntetését és őszinte megbánást tanúsított. A törvényszék elrendelte a november óta letartóztatásban levő Bánszki azonnali szabadlábrahelyezését.

Megnyílt a vöröskeresztes
ápolónői tanfolyam

(A Délmagyarország munkatársától) A Katolikus Nővédben kedden délután 5 órai kezdettel tartották megnyitó ünnepségét a esütörtökön, március 5-én kezdődő vöröskeresztes önkéntes ápolónői tanfolyamnak. A megnyitó ünnepségen igen sokan megjelentek a város társadalmának vezető tagjai közül és résztvett azon a tanfolyam nagyszámú hallgatója. A megnyitó ünnepséget dr. Csikós-Nagy Józsefné vezette be. Beszédében lelkes és áldozatkész munkára hívta fel az önkéntes ápolónőket, akik a tanfolyamon résztvesznek, hogy azután teljesítsék a mai időkben rendkívül fontos és nemes hazafias kötelességüket. A megnyitó beszéd után dr. Vén Ferenc, a hadtest vezető főtörzsorvos tartott előadást. Válaszolt az ápolónői működés rendkívül nagy fontosságát. Ismertette hallgatói előtt a háborús ápolónői működés egyes fázisait: a beteg útját ismeretlen úton, országokon át addig a betegszobáig, ahol jótékony kezek segítik majd vissza az életbe s adják vissza gondos ápolással az egészségét. Előadása végén bejelentette, hogy az önkéntes ápolónői tanfolyam esütörtökön kezdődik: négy héten keresztül minden nap délután 5 órától 7 óráig tartják meg az előadásokat. A tanfolyam után a hallgatók gyakorlati kiképzésben részesülnek a szegedi klinikákon. A gyakorlati tanfolyam két hétig tart; utána a végzett ápolónők vöröskeresztes kórházakban kapnak beosztást.

HIREK

Szegedi utmutató

A Somogyi-könyvtárban és az egyetemi könyvtárban vasárnap és ünnepnap kivételével könyvtárzárólat.

A Városi Múzeum egész évben nyitva.

Szolgálatos gyógyszerárak: Takács István Klauzál-tér 3, Just Frigyes Petőfi Sándor-sugárút 59, Selmeczi Béla Somogyi-telep IX. u. 489, Török Márton Csongrádi-sugárút 14.

Színház és mozik műsora: Belvárosi Mozi: A keleti csata, Korzó Mozi: Behajtani tilos, Széchenyi Mozi: Tóparti látomás, Városi Színház szerdán: Fittifritty, esütörtök délután: Bobberceg, este: Boldoggá teszlek.

—oOo—

Az új telefonkönyv szétosztása. Az 1942. évi vidéki betűrendes távbeszélő névsor megjelent s kiosztása megkezdődik. Tekintettel arra, hogy a postakézből az elsejeli forgalom miatt amúgy is igen meg vannak terhelve, ezért a távbeszélő névsorokat az előfizetőknek most nem kézbesítik, hanem csak az elismervényeket. Az előfizetők a kapott elismervényt tintával (cégek cégszerűen) írják alá az elismer. vényt és a régi névsor beadása mellett az új névsort az I. számú postasz. 8—12, délután 2—6 óráig ezen a héten hivatalban, földszint jobbra, délelőtt átvehetik. Akik ezen a héten a könyvet nem veszik át, azoknak az előfizetőknek a névsort a jövő hét folyamán a kézbesítők kiviszik. Egyben az előfizetők tudomására hozza a posta, hogy az új névsor borítékán a fontosabb közérdekű hívószámok fel vannak tüntetve. Ezeknek hívását a beszédszámláló nem számolja — kivéve a 08-ra történő tudakozódásokat és ébresztésbejelentéseket. A 08 hívása esetén a beszédszámláló az előfizetők terhére egy beszélgetést felszámít.

Lengyel Géza halála. A régi Szeged egy ismert szeretetreméltó alakja tűnt el kedden az élek sorából. Fiatalos léptekkel járta fáradhatatlanul a város utcáit és nyolcvan éves szemével őrizte Ujszeged virágait, rajongó természetszeretettel. Kedre virradóra hirtelen szív-csúszom ölte meg Lengyel Gézát. Még az utolsó napon is a tél hó- és ködteleit nézegette ablakából és álmokat szőtt az eljövendő tavaszról, amely számára már nem teljesíthetett be és nem hozott gyógyulást beteg szívére. Lengyel Géza a régi, háború előtti Szeged egyik nagy iparvállalatának az egész országban jól ismert Lengyel Lőrinc-butoráru cégnek volt társulajdonosa. Agilis tevékenységet fejtett ki a volt cs. és kir. butorgyár fejlesztése érdekében, amely elnyerte József főherceg új kamarai szállítója címet is. Évtizedeken át Szeged törvényhatósági bizottságában fejtett ki érdemes tevékenységet. A világháború után visszavonul üzemetől, amelynek változatos folyamába, régi konzervatív szellemi gondolkodása nem tudott beilleszkedni. Mindig derűs nyugalommal és az öregedő kor bölcsességével nézte a ma tülekedő világot. Nem volt tudományos, kulturális előadás, hangverseny, amelyben mosolygó, derűs alakja fel nem tűnt volna. Nemes emberi egyéniséggel jótékony életet élt, a gyermekek istápolója volt, akik fájó szívvel fogják várni Gézát, aki nem jön el többé hozzájuk a tavaszi játszóterekre. Négy gyermeke, testvérei, hozzátartozói, tisztelőinek széles köre gyászolja. Csütörtökön délután 3 órakor kísérik el utolsó útjára a belvárosi temetőbe. Az enyésztlő szentmiseáldozatot esütörtökön délelőtt 10 órakor mutatják be a fogadalmi templomban.